

TEAM RYNKEBY FØROYAR

– Eg haldi at tann fyrsta gula súkklublasan hevði eini fimm XL, men nú eru so eini trý X farin burturav, sigur Hans Falkvard Hansen flennandi

Myndir: Álvur Haraldsen

Eg gjørdi bara mína skyldu

Sólrun Ørvarodd hoyrði rópini um at Hans var deyður, meðan hon sat í bilinum í bíðirøðini til ferjuna. Hon leyp til, og saman við øðrum fekk hon lív aftur í Hans Falkvard Hansen

Jón Brian Hvidtfeldt

Nógv fólk var á keiini í Skopun leygarmorgunin 10. mai, tá 56 ára gamli Hans Falkvard Hansen bráðliga datt lívleysur av súkkluni.

– Eg hoyrði knappliga rópini um at Hans var deyður, at hann hevði ongan puls. Tað var lægið, tí eg hevði júst sæð hann súkkla runt á keiini, og faktiskt hildu vit bara, at hann tvætlaði. Men eg skilti so álvaran í støðuni og leyp til, greiðir Sólrun Ørvarodd frá.

Hon er útbúgvinn sjúkrarøktarfrøðingur, arbeiðir sum heimasjúkrasystir í Sandoyinni og er eisini knýtt at sambýlinum í Skálavík. Henda morgunin var hon á veg vestur á flogvøllin eftir manninum.

– Eg byrjaði at geva honum kunstigan andadrátt, meðan bussførarin Niels Juul Olsen leyp til og gav honum hjartamassagu. Pulsurin kom aftur, og vit lögdu hann á síðuna fyri at opna luftvegirnar. Men so fór pulsurin aftur. Hetta hendi tvær ferðir, greiðir Sólrun Ørvarodd frá.

Alt hendi sera skjótt. Ein kvinna, Arndis Nicolajsen, fór niðan í Telebúðina í bygdini eftir hjartastartara, samstundis sum hon ringdi til dóttрина, Jónu Nicolajsen, ið er portørur og búsitandi í Skopun.

– Hon kom til og brúkti hjartastartaran, tá vit tvær ferðir til fánýtis høvdu roynt at fáa lív í aftur Hans. Samstundis gav eg honum kunstigan andadrátt. Tá eg hesaferð blásti í hann, merkti eg at nú kom lív í. Tá lætnaði, leggur Sólrun Ørvarodd smílandi afturat.

Hann dylur tó ikki fyri, at dreymurin er at súkkla til Paris, heldur enn at vera við á service liðnum.

– Eg kundi gott hugsað mær at lumpa tey, sigur hann við einum skálkabrosi.



– Eg gjørdi væl bara tað, sum eg hugsí at ein og hvør eigur at gera í slíkari støðu, sigur Sólrun Ørvarodd

Mynd: Álvur Haraldsen

Hon ásannar, at nógv stóð á hesa lýtuna.

– Ja, vit vóru veruliga bangin fyri, at hann sigldi av. Tungan var hovin, bleiv við at detta afturum, og pulsurin bleiv jú burtur aftur, greiðir Sólrun Ørvarodd frá og heldur fram:

– Eg havi sjálvandi lært fyrstuhjálpi í samband við mína útbúgving, men havi tó ongantið upplivað nakað líknandi. Eg veit ikki, hvat man hugsar og hvussu man reagerar í slíkum støðum.

Hjá Sólruni komu kenslurnar til sjóndar aftaná.

– Tástani fekk eg tíð at hugsa og tá komu kenslurnar fram. Tá føldi eg í kroppinum, hvussu tætt hetta var, sigur Sólrun Ørvarodd, ið kennir væl Hans Falkvard Hansen.

– Tað var ein ótrúlig kensla, tá Hans kom aftur til lívs. Tað er ringt at seta orð á slíkt, sigur Sólrun Ørvarodd.

Sjúkrabilur og lækni

komu á staðið, og Hans Falkvard Hansen varð fyrst fluttur á Landssjúkrahúsið og seinni sama dag niður á Ríkissjúkrahúsið.

Hjartastartarin

Sólrun Ørvarodd vísir á týðningin av at hava hjartastartara í nærumhvørvinum, sjónligan og atkomuligan.

– Vit vita sjálvandi ikki, hvat hevði hent við Hans, um eingin hjartastartari var tøkur. Vit vita bara, hvat hendi henda dagin á keiini í Skopun, og so kunnu vit gera okkum okkara tankar út frá tí, sigur Sólrun Ørvarodd.

Hon heldur seg ikki hava gjørt nakað serligt. Ikki annað enn tað, ið hon átti at gera.

– Eg gjørdi væl bara tað, sum eg hugsí at ein og hvør eigur at gera í slíkari støðu. Og so hugsaði eg bara, at nú mást tú hjálpa mær, Jesuspápi.

Lætta lyndið hjá Hans Falkvard Hansen noyðir hann at arga sín verndar-eingil henda dagin:

– Eg mátti siga við Sólruna, at eg visti ikki, at hon hevði so bleytar varrar, sigur hann skemtandi.

Hon er skjót at svara aftur:

– Synirnir, sum sótu í bilinum hjá mær og hugdu, meðan alt fór fram, tosaðu nógv um tilburðin aftaná. Ikki minst, at mamma nú hevði blást luft niður í Hans, greiðir Sólrun Ørvarodd flennandi frá.

Tey eru bæði takksom fyri, at alt spældi væl av, samstundis sum tey hava yvirskot til at leggja skemt oman á álvaran í støðuni, tá Hans bráðliga kundi siglt av.

jonbrian@sosialurin.fo

– Ein tilík hending setir nakrar tankar ígongd, hvussu skjótt lívið kann vera burtur. Men hvussu kanst tú siga takk fyri lívið, spyr Hans Falkvard Hansen og heldur fram:

– Síðani tilburðin havi eg møtt umsorgan allastaðni frá, og hevur tað verið ótrúligt. Ein tilíkur tilburður fær meg eisini at hugsa um, hvussu gott vit hava tað og hvussu nógv vit hava at takka fyri, sigur Hans Falkvard Hansen við álvarsemi í røddini.

Dagarnir eftir tilburðin á Skopunarkei vóru merktir av vælvild og umhugsni. Nógv fólk komu á vitjan, meðan Hans lá á Ríkissjúkrahúsinum, teirra millum nógv úr súkklumhvørvinum kring Team Rynkeby. Eisini vóru tey mong, sum ringdu ella sendu honum eina heilsan.

Dreymurin

Hans Falkvard Hansen

breyt óstbeinið av fallinum á Skopunarkei, og tí skal hann halda frið frá súkkluni í tríggar vikur. Harumframt hava læknarnir á Ríkissjúkrahúsinum givið boð um, at hann komandi tíðina ikki má lyfta nakað, ið er tyngri enn fyra kilo.

Hesi viðurskifti eru forðingar á vegnum móti tí stóra dreymi, ið annars kemur tættari veruleikanum fyri hvønn dag, ið gongur. Ferðalagið við føroyska Team Rynkeby skal umborð á Norrønu 3. juli, og síðani verður kósin sett móti Paris.

– Eg eri typan, at tekni eg meg til nakað, so fari eg 100 prosent eftir tí. Tá eg byrjaði at súkkla, so kláraði eg so dánt fimm kilometrar á súkkluni. Eg havi vant hart í allan vetur, og nú klári eg 150 kilometrar í øllum veðri, argumenterar Hans Falkvard Hansen.

Frá Team Rynkeby hevur hann fingið at vita, at útvalda plássíð á liðnum verð-

ur ikki tikið aftur, hóast tilburðin.

– Eg ætli mær við til Paris, eingin ivi um tað. Um ikki annað, so fari eg við service liðnum, sigur Hans Falkvard Hansen avgjörður.

Á service liðnum eru 10 fólk, sum skulu hjálpa teimum 35 súkklarunum við øllum tí praktiska á túrinum. Tey koyra í trimum bilum, aftaná súkklarunum.

– Vónandi sleppi eg aftur á súkkluna sum skjótast. Læknarnir hava sagt við meg, at tað er bara mín egni fysikkur, sum avmarkar meg. Men hinvegin má eg ikki seta túrin hjá hinum í vanda, tí eg ikki klári at fylgja við. Projektið skal gjøgnumførast, leggur Hans Falkvard Hansen afturat.

Hann dylur tó ikki fyri, at dreymurin er at súkkla til Paris, heldur enn at vera við á service liðnum.